

ת"ד 94/09/16 - מדינת ישראל נגד חיים שלום רובין

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

25 ינואר 2018

ת"ד 94-09-16 מדינת ישראל נ' רובין

מספר פל"א 33240/2016

לפני כבוד השופט ארנון איתן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

חיים שלום רובין

הנאשם

נוכחים:

ב"כ המאשימה מתמחה יוסי ירקוני

ב"כ הנאשם עו"ד ארז דרב

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכך שביום 15.1.16 בשעה 08:00 או בסמוך לכך, נהג ברכב פרטי לוחית רישוי 35-421-36 (להלן: "הרכב") בכביש מספר 35 (קילומטר 61) מכיוון קריית גת לכיוון חברון. על פי העובדות, נהג הנאשם ברשלנות, באופן ששלל ממנו את השליטה ברכב, בכך שנרדם על ההגה ואיבד את השליטה על הרכב, סטה מנתיב הנסיעה והתהפך מעבר לשול, שם נעצר. כתוצאה מכך, גרם הנאשם לתאונת דרכים ממנה נחבל חבלות של ממש בדמות שבר באצבע וכן נזקק לגיבוס ולקיבוע האצבעות. כמו כן, ניזוק הרכב.

בהתאם, יוחסו לנאשם העבירות הבאות:

- א. נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961
- ב. התנהגות הגורמת נזק, עבירה לפי תקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

ג. חוסר שליטה ברכב, עבירה לפי תקנה 26(4) לתקנות התעבורה, תשכ"א-1961.

ד. חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה, תשכ"א-1961.

2. ב"כ המאשימה הפנה לעובדה כי מדובר בנאשם יליד 1986 המחזיק ברישיון משנת 2005 שגרם לתאונה עצמית כמתואר בכתב האישום. בנסיבות אלה, ומשום כנותו של הנאשם בחקירה והודאתו המידית, ביקש להסתפק בפסילה למשך 4 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

3. ב"כ הנאשם ציין כי זהו אחד מן התיקים שבהם האינטרס הציבורי ואינטרס הנאשם חופפים זה לזה. על פיו, כתב האישום "נולד" אך משום גרסתו של הנאשם שאם לא כן, התיק היה נסגר. עוד הוסיף כי מדובר בנאשם שהוא "מלח הארץ". הנאשם נשוי ואב ל-4 ילדים, בעל תואר ראשון ברפואת חירום המשמש כפרמדיק במד"א במשך 5 השנים האחרונות, וכיום מנהל סניף של טרם בעיר בית"ר עילית. מתוקף עבודתו והיותו תושב היישוב עתניאל, מוקפץ הנאשם כדבר שבשגרה לאירועים חבלניים וכן תאונות דרכים המתרחשות באזור. בנסיבות אלה, ביקשה ההגנה להסתפק ברכיבי ענישה שאינם כוללים פסילה בפועל וחלף זאת, להסתפק בענישה צופה פני עתיד.

4. הנאשם בסיום, ציין כי את הלקח הוא למד ומאז מקפיד כי גם הוא וגם העובדים שנמצאים תחתיו ינוחו באופן מספיק טרם נהיגתם ברכב. הנאשם שב על דברי סנגורו בכך שאופי עבודתו מחייב את רישיון הנהיגה, גם משום העובדה כי במקום מגוריו קיימת תחבורה ציבורית שאינה סדירה.

דין:

5. בענייננו, המדובר בתאונה עצמית בה נחבל הנאשם באופן שאינו משמעותי וזאת על אף הוראת החיקוק בה הודה. נתון זה הינו רלוונטי לרמת הענישה הנוהגת בעבירות ממין זה. הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה מאז שנת 2005 וברישומו עבירה בודדה שהתיישנה, ובנסיבות אלה, ראוי לראות בו כמי שעברו נקי. אך מעבר לכך, נתוניו האישיים של הנאשם, עיסוקו והתנדבותו, כפי שפורט בהרחבה ע"י סנגורו, הינם יוצאי דופן ומביאים למסקנה כי במקרה מיוחד זה ראוי לסטות לקולא מפסילת המינימום הקבועה לצד העבירה בה הורשע ולהסתפק בתקופת פסילה קצרה יותר לצד רכיבי ענישה צופים פני עתיד.

6. לאור כל האמור, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. תשלום קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, החל מיום 22.3.18.

ב. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 14 יום.

הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום
8.4.18

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

ג. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן והודע היום ט' שבט תשע"ח, 25/01/2018 במעמד הנוכחים.

ארנון איתן, שופט